

knytter forskellige Betydninger til det samme Ord. At forhandle er ganske vist det, vi ere komne her for, men vi komme her ikke og ere heller ikke i de tidligere Forhandlinger komne her, i alt Fald ikke vi af det forenede Bentsre, for at slutte Alliance med de Nationalliberale; det er Noget, der er Nytt for denne Samling. Nu forekommer det mig, at den ærede Ordfører i Gaar vilde ligesom have, at der ikke forelaa nogen som helst Afford, der gik ud over Udvalgets Medlemmer, han vilde gjøre Alliancen til det mindst Mulige, og jeg kan saa godt forstaa efter det Resultat, der er kommet ud deraf, at han ikke vilde gjøre Mere ud af det end nødvendigt. Men jeg ser dog ikke rettere end at, selv om den ærede Ordfører har Ret i, at han, da han i Udvalget blev spurgt, om Landstinget og Ministeriet vare enige i den Alliance, der var sluttet, har sagt Nei dertil, — hvilket jeg ikke tvivler paa, thi naar det var hans Hensigt at sige Nei i Thinget, har han ogsaa sagt det i Udvalget, — saa kommer det dog an paa, hvad der ligger i en saadan Benægtelse. Det er dog ikke Ordføreren eller Udvalgets Medlemmer, hvem vi i saa Henseende have at holde os til; der foreligger jo Kjendsgjerninger, disse haardnakkede Krabater, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) holder saa meget af. Man har jo set, at Ordføreren for det tidligere Mindretal her i Thinget har erklæret, at han vel ikke havde opnaaet Alt, — hvilket vel ogsaa var temmelig meget, — men at han i det Bæsentlige havde opnaaet, hvad han ønskede, og vi have jo ogsaa hørt Ministrene erklære, at de i det Bæsentlige ogsaa vare tilfredse. Men disse Ministre, hvem er det Andet end det andet Thing? Seg har ikke tænkt mig, at dette Ministerium kom her ned og forhandlede med dette Thing uden at være i Overensstemmelse med sit eget Parti; thi det vilde jeg anse for en høist forunderlig Maade at forhandle paa. Altsaa, den Alliance, som her foreligger, har man Ret til at betragte som en Alliance mellem den forhandlende Del af dette Things Flertal, Landstinget og Ministeriet. Seg stemmer mod denne Finantslov, jeg stemmer mod dette Flertal, der har dannet sig her; jeg kan ikke erkjende, at det er dannet paa en saadan Maade, at det har Kraav paa at optræde som Disponenter for den almindelige Valgret. Dette Flertal er dannet for en Del af Medlemmer, der af den almindelige Valgret ere satte ind i Oppositionen, og vi finde dem nu i det ministerielle Parti. (Afbrydelse af N. P. Jensen). Seg retter ikke mine Bemærkninger til det ærede Medlem her ved Siden af, han har fuld Ret til at være der, hvor han altid har været. Det lader sig nemlig ikke overse, at vi ikke have begyndt vor Politisk først med den provisoriske Finantslov. Man taler her om en provisorisk Finantslov paa en Maade, som om den havde

opløst al anden Interesse, og dermed al anden Politisk er gaaet i Forglemmelse. Vi havde det oppositionelle Parti for den provisoriske Finantslov, vi havde et oppositionelt Flertal, der søgte at vinde Fodfæste i Regjeringen. Seg spørger: Hvor er denne Opposition bleven af? Naar man saaledes ser bort fra den provisoriske Finantslov, og hvad dertil hører, er jo ogsaa selve Oppositionen bleven borte. Sa, hvad er det, der er kommet imellem, som har gjort, at vi nu i Stedet for en Opposition have et ministerielt Flertal i Thinget? Det er jo ikke Andet end en provisorisk Finantslov. Det er ganske vist en mærkelig opdragende og disciplinerende Magt, den provisoriske Finantslov har havt paa dette Things Medlemmer (Hør, Hør!) Sa det har naturligvis ogsaa været Meningen, jeg kan kun attestere, i hvilken Grad det er lykkedes den. Vi have nu talt om at faae et Ministerium, der kunde samarbejde med begge Afdelinger, virke med begge Thing, jeg ser ikke rettere, end at vi i det nuværende Ministerium have faaet et saadant, et Ministerium, der er i Stand til at virke med begge Thing, og jeg ser ikke rettere, end at det Middel, hvorved denne lykkelige Tilstand er opnaaet, er den provisoriske Finantslov. Og efter at det har vist sig, at den provisoriske Finantslov er et saa fortrinligt Middel til at opnaa en saa lykkelig Overenskomst mellem Regjering og Repræsentation, kan jeg ikke se, hvorfor dette Middel ikke herefter skulde træde ind i de regelmæssige konstitutionelle Midlers Række. Den ærede Formand for Udvalget siger ganske vist, at man ikke har sluttet denne Alliance og ikke gjort disse Indrømmelser under Tryk af Udgiften til en provisorisk Finantslov. Seg tvivler ikke om, at der ikke udtrykkelig er blevet truet med en saadan provisorisk Finantslov; men paa den anden Side indbringe de ærede Medlemmer jo, at det har stillet sig for dem, som om de havde Valget mellem enten denne Finantslov eller ogsaa en provisorisk Finantslov. Sa! men dette Valg kan jo komme til at foreligge saa tidt, det skal være. Seg ser ikke, hvorfor vi ikke hvert Foraar skulde kunne vente, at dette Valg laa for os. Det vil vel neppe være nødvendigt derefter af og til at sende Bud til Finantsudvalget om, at det udtrykkelig maa huske paa den provisoriske Finantslov, thi jeg antager, at det ogsaa uden dette vil huske, at den Tilstand, hvori man befinder sig, idet man behandler Finantsloven, er den, at man stadig maa have for Øie, at man blot har det Valg: En Finantslov, som Ministeriet kan bruge, eller en provisorisk Finantslov. Dette forekommer mig at være en saadan Tilstand, at jeg ikke ser, hvor Skattebevillingsretten bliver af, og naar Skattebevillingsretten er borte, giver jeg ikke Noget for det, der er tilbage. Det var ganske vist ikke den Opfattelse, jeg havde havt af, hvad der skulde gjøres ved en provisorisk Finantslov. Seg mindes, at den ærede Ordfører meget